

Secció oficial

La qüestió mèdica de Tarragona

Al Consell del Sindicat de Metges de Catalunya

Senyors:

Al presentar el meu dictamen sobre una qüestió tant difícil com es el litigi existent entre dues fraccions dels metges de Tarragona i una d'elles amb l'Hospital Civil d'aquella Capital, cal, en primer terme, és ineludible fer-ho, definir exactament el valor i posició del Sindicat de Metges de Catalunya, que ha estat requerit per a resoldre dit litigi, i marcar, a l'ensem, la pauta a seguir respecte a l'organització i actuació mèdica de l'esmentat Hospital, principi i fi primordials de la qüestió.

Crec obligada la predita definició que no pot lleugerament qualificar-se de sobrera, perquè sense fer-la, tal volta es podrien esperar del Sindicat de Metges de Catalunya resolucions extremes per les quals, ni es creu autoritzat, ni pretén estar-ne, ni, interpretant estrictament la seva base ideològica, hauria d'usar d'aital autorització, cas de tenir-la. I no es cregui tampoc innecessària pel fet de que les parts en disputa hagin prèviament acceptat el fall del Sindicat donant a entendre que reconeixien el seu valor i veritable posició, perquè caldria escatir si al fer aquesta atorgació de confiança tenien veritable consciència del seu acte, sense que els gués la més lleugera esperança d'una solució favorable, ni s'escudessin en la més petita reserva mental, en cas contrari.

L'eficàcia principal del Sindicat de Metges de Catalunya, com la de tota associació lliure, radica en la força moral que li vé de la suma de totes les aportacions morals dels seus membres constituents. Quan aquesta força ha de traduir-se en fets pràctics cal que per la seva mateixa condició provoqui una viva exemplaritat. D'aquí es deriva la supremacia del principi a l'acció, i d'aquí també la necessitat de buscar sempre al Sindicat, no la satisfacció

d'un benefici immediat, sinó l'enrobestiment i l'ajut d'una norma de conducta a seguir.

La posició del Sindicat en tots els casos ha d'ésser recollir i aglomerar totes les individualitats, amb tots els seus mèrits i defectes i de fondre-les en el gresol de la seva estricta moralitat, per a retornar-les depurades de personalismes i amarades dels seus principis doctrinals. D'aquí resulta també que l'individu que acut a la col·lectivitat ha d'esperar-ne únicament una norma justa sense estranyar-se, ni sentir-se defraudat, si no són satisfets els seus apassionaments que han d'haver-se quedat en el pòsit que deixa l'acció purificadora de les col·lectivitats sanes.

Concretant. El ponent, interpretant així la missió del Sindicat de Metges de Catalunya, ha recollit tots els aspectes d'aquesta qüestió, extreient-ne aquelles dades comprovables, i ha restituit l'assumpte als seus veritables termes, lluny de tot personalisme, despullant-lo d'accessoris i incidents, que, als ulls dels interessats que ho veuen de massa aprop, prenen proporcions majors al fet essencial, i després d'enumerar les causes, d'apreciar-les i comentar-les, únicament des del punt de vista de la doctrina sindical, proposa una resolució, que sotmet a l'alta consideració del Consell del Sindicat de Metges de Catalunya. Resolució que creiem equànime i justa, i que sincerament confessem, no influenciada per res ni ningú, i que no té altra força que aquella que vulguin donar-li els mateixos que la varen sol·licitar i oferiren d'acatar-la; força que per altra part és molt més eficient i pràctica que la que es pot buscar a l'empar d'una institució oficial, estructurada per elements agens a la classe amb facultats d'emparar o castigar, però que no pot fàcilment interpretar les seves necessitats, com ho pot fer una organització lliure, on troben ressó totes les tendències i totes les iniciatives.